

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 70.423/1
van 1 december 2021

over

een ontwerp van besluit van
het Verenigd College van de
Gemeenschappelijke
Gemeenschapscommissie
‘betreffende de evaluatie van
de aandoening van het kind dat
rechtgevend is op
kinderbijslag’

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

avis 70.423/1
du 1er décembre 2021

sur

un projet d'arrêté du Collège
réuni de la Commission
communautaire commune
‘relatif à l'évaluation de
l'affection de l'enfant
bénéficiaire d'allocations
familiales’

Op 3 november 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Ministers, Leden van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, bevoegd voor de Gezinsbijslagen, verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie ‘betreffende de evaluatie van de aandoening van het kind dat rechtgevend is op kinderbijslag’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 25 november 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Inge VOS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 1 december 2021.

*

Le 3 novembre 2021, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par les Ministres, Membres du Collège réuni de la Commission communautaire commune, en charge des Prestations familiales, à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté du Collège réuni de la Commission communautaire commune ‘relatif à l'évaluation de l'affection de l'enfant bénéficiaire d'allocations familiales’.

Le projet a été examiné par la première chambre le 25 novembre 2021. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wouter PAS et Inge VOS, conseillers d'État, Johan PUT, assesseur, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Brecht STEEN, premier auditeur chef de section.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Inge VOS, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 1er décembre 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie strekt ertoe Iriscare bevoegd te maken om met ingang van 1 januari 2022 (artikel 3) in te staan voor de evaluatie van de ernst van de gevolgen van de aandoening van het kind in het kader van de kinderbijslagregeling, althans voor de vanaf die datum ingediende nieuwe aanvragen, alsook voor de herzieningen die eruit voortvloeien. Tevens wordt mogelijk gemaakt dat deze evaluaties worden uitgevoerd door een multidisciplinair team (artikel 2).

3. Luidens de aanhef wordt rechtsgrond gezocht in de artikelen 12 en 26 van de ordonnantie van 25 april 2019 ‘tot regeling van de toekenning van gezinsbijslag’. Krachtens het genoemde artikel 12 wordt de basiskinderbijslag aangevuld met een toeslag voor kinderen met een beperking die wordt bepaald op basis van de zelfredzaamheidsgraad van het kind of de ernst van de gevolgen van de aandoening van het kind “volgens de voorwaarden en de praktische regels bepaald door en op grond van artikel 47 van de AKBW”. Het genoemde artikel 26 bepaalt dat de kinderbijslag tot de leeftijd van 21 jaar wordt toegekend voor een kind met een aandoening die gevolgen heeft op het vlak van lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid, of op het vlak van activiteiten en participatie, of voor zijn familiale omgeving, “binnen de voorwaarden bepaald door en krachtens artikel 63 van de AKBW”.

Aangezien de artikelen 12 en 26 op zichzelf geen machtiging aan het Verenigd College bevatten, lijken de artikelen 47 en 63 van de AKBW¹ mee als rechtsgrond te worden ingeroepen. De bepalingen van de AKBW zijn evenwel krachtens artikel 39, eerste lid,² van de ordonnantie van 25 april 2019, gelezen in samenhang met artikel 40 van deze ordonnantie, opgeheven met ingang van 1 januari 2020.

Daarbij valt op te merken dat de aanbeveling van de afdeling Wetgeving in haar advies 64.905/1 van 15 februari 2019 om de voorwaarden die in de artikelen 47 en 63 AKBW zijn bepaald in het voorontwerp zelf te regelen, aangezien de bepalingen van de AKBW in beginsel worden opgeheven, niet werd gevolgd.³

¹ De Algemene kinderbijslagwet van 19 december 1939.

² Waarbij het onzeker is hoe de zinsnede “Onverminderd artikelen 12 en 26” in artikel 39 van deze ordonnantie dient te worden begrepen. De artikelen 47 en 63 van de AKBW worden immers niet uitdrukkelijk van deze opheffingsbepaling uitgesloten.

³ Adv.RvS 64.905/1 van 15 februari 2019, over een voorontwerp dat heeft geleid tot de ordonnantie van 25 april 2019 ‘tot regeling van de toekenning van gezinsbijslag’, *Parl.St. Ver.Verg.GGC* 2018-19, nr. B-160/1, opmerkingen 33, 38 en 42.

Aangenomen lijkt te kunnen worden dat de bepalingen van het ontwerpbesluit rechtsgrond kunnen ontleen aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, *juncto* artikel 69 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’, op hun beurt gelezen in samenhang met de artikelen 12 en 26 van de ordonnantie van 25 april 2019.

Niettemin verdient het, teneinde rechtsonzekerheid te vermijden, aanbeveling dat de ordonnantiegever, zoals reeds aanbevolen door de Raad van State, afdeling Wetgeving, in voormeld advies, daarvoor een uitdrukkelijke rechtsgrond zou creëren.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. De aanhef dient in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen *sub* 3 werd opgemerkt aangaande de rechtsgrond.

Artikel 1

5.1. Artikel 1, tweede lid, van het ontwerp luidt als volgt:

“De aanvragen tot evaluatie die echter zijn ingediend voorafgaand aan die datum alsook de evaluaties die voortvloeien uit een aanvraag tot herziening of uit een ambtshalve herziening, worden verder behandeld door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid tot uiterlijk 31 december 2023.”

Deze bepaling kan tot verschillende interpretaties aanleiding geven. Zo is het niet duidelijk of hiermee alle aanvragen tot evaluatie, aanvragen tot herziening en ambtshalve herziening ingediend voor 1 januari 2022 worden bedoeld, dan wel of deze datumbepaling enkel geldt voor de aanvragen tot evaluatie. De bepaling moet op dit punt dan ook worden verduidelijkt.

5.2. Ondervraagd over de bevoegdheidsrechtelijke grondslag van deze bepaling, waarbij het Verenigd College een Federale Overheidsdienst met bepaalde opdrachten lijkt te belasten, alsook over de bevoegdheidsrechtelijke grondslag van het samenwerkingsprotocol⁴, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“De FOD Sociale Zekerheid is zijn bevoegdheid inzake de medische evaluatie van kinderen met een aandoening die onder de bevoegdheid van de GGC vallen, na 1 januari 2020 blijven uitoefenen op grond van artikel 94, § 1, van de Bijzondere wet hervorming instellingen van 8 augustus 1980.

⁴ Samenwerkingsprotocol tussen de federale staat en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-hoofdstad ‘betreffende de medische evaluaties inzake de verhoogde kinderbijslag voor personen met een handicap voor de overgangperiode van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2023 en inzake de tegemoetkomingen voor hulp aan bejaarden voor de overgangperiode van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2023’.

Deze bepaling, die ertoe strekt te voorkomen dat er een juridisch vacuüm ontstaat in de periode tussen de bevoegdheidsoverdracht en het ogenblik waarop de overheden die de bevoegdheid overnemen de nodige regelingen treffen (*Parl. St.* Senaat 1979-80, 434/1, p. 59) is in deze toepasselijk gelet op het feit dat de ordonnantie van 25 april 2019 de regels betreffende de voormelde evaluatie in de AKBW en zijn uitvoeringsbesluiten niet heeft gewijzigd of opgeheven. De betreffende bevoegdheid van de FOD Sociale Zekerheid is tot op heden bepaald in artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 maart 2003 tot uitvoering van de artikelen 47, 56^{septies} en 63 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders en van artikel 88 van de programmawet (I) van 24 december 2002.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat de FOD Sociale Zekerheid niet behoort tot de instellingen die belast zijn met het administratief beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen in de zin van artikel 94, § 1bis, eerste lid, van de Bijzondere wet hervorming instellingen. Tot die laatste categorie behoren immers enkel de voormalige federale betaalinstanties inzake de gezinsbijslagen (*Parl. St.* Senaat 2012-2013, nr. 5-2232/1, p. 72).

Het is met name het voorliggende ontwerp van besluit van het Verenigd College dat ervoor moet zorgen dat de diensten van Iriscare de evaluatiebevoegdheid deels zullen overnemen van de Federale Overheidsdienst.

Gelet op wat voorafgaat, vormt het samenwerkingsprotocol van 18 maart 2021 dan ook geen schending van het verticaliteitsbeginsel. Het protocol strekt ertoe de administratieve en praktische modaliteiten te regelen ingevolge de voormelde toepassing van 94, § 1, van de Bijzondere wet hervorming instellingen.”

5.3. Een dergelijke werkwijze, waarbij een uitvoerend orgaan van een deelgebied bevoegdheden toewijst aan federale instellingen, strookt in beginsel niet met artikel 94, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, dat inhoudt dat de federale instanties die door de bestaande federale regelgeving worden belast met bevoegdheden in aangelegenheden waarvoor de gemeenschappen en gewesten bevoegd zijn geworden, “die bevoegdheden uitoefenen volgens de procedures door de bestaande regels bepaald, zolang hun Parlementen en hun Regeringen die regels niet hebben gewijzigd of opgeheven”. Wanneer de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zelf in een regeling voorziet, ook al gaat het hier om een overgangsregeling, kan ze geen beroep meer doen op die federale instanties.⁵

⁵ Adv.RvS 68.353/3 van 24 december 2020, over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 28 januari 2021 ‘tot uitvoering van de ordonnantie van 10 december 2020 betreffende de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden’, opmerking 15; adv.RvS 60.323/3 van 24 november 2016, over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 9 december 2016 ‘tot vaststelling van het bedrag ter financiering van de creatie van bijkomende tewerkstelling, bepaald in de akkoorden van 25 februari 2011 en 24 oktober 2012 die zijn ondertekend door de Federale Regering en de representatieve organisaties van werkgevers en werknemers van de federale gezondheidssectoren voor de sector van de ambulante revalidatiecentra en van de openbare psychiatrische verzorgingstehuizen voor het kalenderjaar 2016’, opmerking 4.4.

Dat zou enkel kunnen na het sluiten van een samenwerkingsakkoord, waarbij dan nog de vraag rijst welke eigen bevoegdheid de federale overheid bij zo'n samenwerkingsakkoord zou inbrengen, nu de bevoegdheid inzake de gezinsbijslagen is overgedragen aan de gemeenschappen.⁶ Het feit dat hierover een samenwerkingsprotocol is gesloten doet daarvan niets af. Dit protocol is immers niet goedgekeurd door de betrokken parlementen, ook al is het niet uitgesloten dat het gaat om een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Wel is het mogelijk dat het Verenigd College in een overgangsregeling de artsen of de multidisciplinaire teams die voorheen door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid waren aangeduid, zelf aanwijst of erkent als instanties die in de overgangsfase deels nog zullen instaan voor de evaluatie volgens de overgangsregeling. In dat geval treden die artsen en multidisciplinaire teams echter niet op als vertegenwoordigers van de federale overheid, maar van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

5.4. Artikel 1, tweede lid, van het ontwerp, dient dan ook eveneens vanuit dit oogpunt te worden verduidelijkt en herzien.

Artikel 2

6. In artikel 2, eerste lid, is het niet duidelijk wat precies wordt bedoeld met de woorden “kan (...) ook worden uitgevoerd”. Deze bewoordingen lijken te suggereren dat niet noodzakelijk een multidisciplinair team de evaluatie uitvoert, terwijl de nota aan het Verenigd College precies het omgekeerde lijkt te suggereren, namelijk dat enkel een multidisciplinair team de beperking van het kind evalueert.⁷

Hierover ondervraagd, verduidelijkte de gemachtigde dat de woorden ‘kan (...) ook worden uitgevoerd’ in artikel 2, eerste lid, van het ontwerp in de eerste plaats verwijzen naar de bevoegdheid van de geneesheren van de FOD Sociale Zekerheid inzake de evaluaties waarvoor de aanvraag is ingediend voorafgaand aan 1 januari 2022 of die voortvloeien uit een aanvraag tot herziening of uit een ambtshalve herziening. Tevens bevestigde hij dat de evaluaties die op grond van artikel 1, eerste lid, van het ontwerp onder de bevoegdheid van Iriscare zullen vallen, systematisch zullen worden uitgevoerd door een multidisciplinair team.

Aangezien het aldus de bedoeling blijkt te zijn dat de evaluatie onder de bevoegdheid van Iriscare enkel door een multidisciplinair team wordt uitgevoerd, is het woord “ook” verwarrend en wordt dat woord het best weggelaten.

⁶ *Ibid.*

⁷ Zie inzonderheid nota aan het Verenigd College p. 1: “Deze evaluatie zal door een multidisciplinair team worden uitgevoerd” en p. 2: “Artikel 2 van het ontwerp voorziet in het beginsel van multidisciplinaire evaluatie. De evaluatie van de ernst van de gevolgen van de aandoening van het kind zal worden uitgevoerd door een multidisciplinair team binnen Iriscare (...)”.

In zoverre het de bedoeling is aan te geven dat in de overgangsperiode (zoals in het protocol) de reeds ingediende aanvragen of opgestarte herzieningen nog worden geëvalueerd door een geneesheer, zoals bevestigd door de gemachtigde, verdient het aanbeveling om dit duidelijk te regelen in een apart lid.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté du Collège réuni de la Commission communautaire commune soumis pour avis a pour objet de rendre Iriscare compétent pour se charger, à partir du 1er janvier 2022 (article 3), de l'évaluation de la gravité des conséquences de l'affection de l'enfant dans le cadre du régime des allocations familiales, du moins pour les nouvelles demandes introduites à partir de cette date, ainsi que pour les révisions qui en découlent. En outre, le projet permet que ces évaluations soient réalisées par une équipe multidisciplinaire (article 2).

3. Selon le préambule, le fondement juridique est recherché dans les articles 12 et 26 de l'ordonnance du 25 avril 2019 'régulant l'octroi des prestations familiales'. En vertu de l'article 12 précité, l'allocation familiale de base est majorée d'un supplément pour les enfants handicapés fixé en fonction du degré d'autonomie de l'enfant ou de la gravité des conséquences de l'affection présentée par l'enfant, « aux conditions et selon les modalités fixées par et en vertu de l'article 47 de la LGAF ». L'article 26 précité dispose que les allocations familiales sont accordées jusqu'à l'âge de 21 ans en faveur de l'enfant qui est atteint d'une affection qui a des conséquences pour lui sur le plan de l'incapacité physique ou mentale ou sur le plan de l'activité et de la participation, ou pour son entourage familial, « aux conditions fixées par et en vertu de l'article 63 de la LGAF ».

Dès lors que les articles 12 et 26 ne contiennent en soi aucune habilitation au Collège réuni, les articles 47 et 63 de la LGAF ¹ paraissent également être invoqués à titre de fondement juridique. Toutefois, en vertu de l'article 39, alinéa 1er ², de l'ordonnance du 25 avril 2019, combiné avec l'article 40 de cette ordonnance, les dispositions de la LGAF ont été abrogées à partir du 1er janvier 2020.

Il convient de relever à cet égard que l'observation formulée par la section de législation dans son avis 64.905/1 du 15 février 2019 qui recommande que soient réglées dans l'avant-projet même les conditions qui sont fixées dans les articles 47 et 63 LGAF, ces dernières dispositions étant en principe abrogées, n'a pas été suivie ³.

¹ La loi générale du 19 décembre 1939 relative aux allocations familiales.

² Ce qui est source d'incertitudes quant à la question de savoir comment le membre de phrase « Sans préjudice des articles 12 et 26 » figurant à l'article 39 de cette ordonnance doit être interprété. En effet, les articles 47 et 63 de la LGAF ne sont pas expressément exclus de cette disposition dérogatoire.

³ Avis C.E. 64.905/1 du 15 février 2019 sur un avant-projet devenu l'ordonnance de la Commission communautaire commune du 25 avril 2019 'régulant l'octroi des prestations familiales', *Doc. parl.*, Ass. réun. Comm. comm. comm., 2018-19, n° B-160/1, observations 33, 38 et 42.

Il semble pouvoir être admis que les dispositions du projet d'arrêté peuvent tirer leur fondement juridique de l'article 20 de la loi spéciale du 8 août 1980 'de réformes institutionnelles', combiné avec l'article 69 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 'relative aux Institutions bruxelloises', lues à leur tour en combinaison avec les articles 12 et 26 de l'ordonnance du 25 avril 2019.

Afin de prévenir toute insécurité juridique, il est néanmoins recommandé que le législateur ordonnanciel crée à cet effet un fondement juridique exprès, comme le Conseil d'État, section de législation, l'a déjà recommandé dans l'avis précité.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

4. Le préambule doit être mis en conformité avec les observations formulées au point 3 à propos du fondement juridique.

Article 1er

5.1. L'article 1er, alinéa 2, du projet, s'énonce comme suit :

« Toutefois, les demandes d'évaluation introduites avant cette date ainsi que les évaluations découlant d'une demande de révision ou d'une révision d'office, continuent d'être traitées par le Service public fédéral [S]écurité sociale au plus tard jusqu'au 31 décembre 2023 ».

Cette disposition peut donner lieu à différentes interprétations. Ainsi, on n'aperçoit pas clairement si elle vise toutes les demandes d'évaluation, demandes de révision ou de révision d'office introduites avant le 1er janvier 2022, ou si cette date ne s'applique qu'aux demandes d'évaluation. La disposition doit dès lors être précisée sur ce point.

5.2. Interrogé à propos du fondement, au regard de la répartition des compétences, de cette disposition par laquelle le Collège réuni semble charger un Service public fédéral de certaines missions, ainsi que du fondement, sur le plan des compétences, du protocole de coopération ⁴, le délégué a déclaré ce qui suit :

« De FOD Sociale Zekerheid is zijn bevoegdheid inzake de medische evaluatie van kinderen met een aandoening die onder de bevoegdheid van de GGC vallen, na 1 januari 2020 blijven uitoefenen op grond van artikel 94, § 1, van de Bijzondere wet hervorming instellingen van 8 augustus 1980.

⁴ Protocole de coopération entre l'État fédéral et la Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale 'concernant les évaluations médicales en matière d'allocations familiales majorées pour les personnes handicapées, pour la période du 1er janvier 2020 au 31 décembre 2023, et en matière d'allocations d'aide aux personnes âgées, pour la période transitoire du 1er janvier 2021 au 31 décembre 2023'.

Deze bepaling, die ertoe strekt te voorkomen dat er een juridisch vacuüm ontstaat in de periode tussen de bevoegdheidsoverdracht en het ogenblik waarop de overheden die de bevoegdheid overnemen de nodige regelingen treffen (*Parl. St.* Senaat 1979-80, 434/1, p. 59) is in deze toepasselijk gelet op het feit dat de ordonnantie van 25 april 2019 de regels betreffende de voormelde evaluatie in de AKBW en zijn uitvoeringsbesluiten niet heeft gewijzigd of opgeheven. De betreffende bevoegdheid van de FOD Sociale Zekerheid is tot op heden bepaald in artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 maart 2003 tot uitvoering van de artikelen 47, 56^{septies} en 63 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders en van artikel 88 van de programmawet (I) van 24 december 2002.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat de FOD Sociale Zekerheid niet behoort tot de instellingen die belast zijn met het administratief beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen in de zin van artikel 94, § 1bis, eerste lid, van de Bijzondere wet hervorming instellingen. Tot die laatste categorie behoren immers enkel de voormalige federale betaalinstellingen inzake de gezinsbijslagen (*Parl. St.* Senaat 2012-2013, nr. 5-2232/1, p. 72).

Het is met name het voorliggende ontwerp van besluit van het Verenigd College dat ervoor moet zorgen dat de diensten van Iriscare de evaluatiebevoegdheid deels zullen overnemen van de Federale Overheidsdienst.

Gelet op wat voorafgaat, vormt het samenwerkingsprotocol van 18 maart 2021 dan ook geen schending van het verticaliteitsbeginsel. Het protocol strekt ertoe de administratieve en praktische modaliteiten te regelen ingevolge de voormelde toepassing van 94, § 1, van de Bijzondere wet hervorming instellingen ».

5.3. Un tel procédé, par lequel un organe exécutif d'une entité fédérée attribue des compétences à des institutions fédérales, ne se concilie en principe pas avec l'article 94, § 1er, de la loi spéciale du 8 août 1980 qui emporte que les instances fédérales chargées, par la réglementation fédérale actuelle, d'attributions dans des matières pour lesquelles les Communautés et Régions sont devenues compétentes, « continuent d'exercer ces attributions selon les procédures fixées par les règles existantes, tant que celles-ci n'auront pas été modifiées ou abrogées par leurs Parlements ou leurs Gouvernements ». Lorsque la Commission communautaire commune prévoit elle-même une mesure, même si elle est transitoire, elle ne peut plus faire appel auxdites instances fédérales ⁵.

⁵ Avis C.E. 68.353/3 du 24 décembre 2020 sur un projet devenu l'arrêté du Collège réuni de la Commission communautaire commune du 28 janvier 2021 'portant exécution de l'ordonnance du 10 décembre 2020 relative à l'allocation pour l'aide aux personnes âgées', observation 15; avis C.E. 60.323/3 du 24 novembre 2016 sur un projet devenu l'arrêté du Gouvernement flamand du 9 décembre 2016 'tot vaststelling van het bedrag ter financiering van de creatie van bijkomende tewerkstelling, bepaald in de akkoorden van 25 februari 2011 en 24 oktober 2012 die zijn ondertekend door de Federale Regering en de representatieve organisaties van werkgevers en werknemers van de federale gezondheidssectoren voor de sector van de ambulante revalidatiecentra en van de openbare psychiatrische verzorgingstehuizen voor het kalenderjaar 2016', observation 4.4.

Seul un accord de coopération pourrait le permettre mais la question se pose alors de savoir de quelle compétence propre l'autorité fédérale pourrait-elle se prévaloir à la suite d'un tel accord, dès lors qu'a été transférée aux communautés la compétence en matière de prestations familiales ⁶. Le fait qu'un protocole de coopération a été conclu à ce sujet n'y change rien. En effet, ce dernier n'a pas été approuvé par les parlements concernés, même s'il n'est pas exclu qu'il s'agit d'un protocole de coopération au sens de l'article 92bis de la loi spéciale du 8 août 1980.

Il est néanmoins possible que, dans le cadre d'un régime transitoire, le Collège réuni désigne ou agréé lui-même les médecins ou équipes multidisciplinaires, précédemment désignés par le Service public fédéral Sécurité sociale, comme instances qui, durant la période transitoire, seront encore partiellement chargées de l'évaluation en fonction du régime transitoire. Dans ce cas, ces médecins et équipes multidisciplinaires n'interviendront toutefois pas en tant que représentants de l'autorité fédérale mais de la Commission communautaire commune.

5.4. L'article 1er, alinéa 2, du projet doit dès lors être également précisé et réexaminé de ce point de vue.

Article 2

6. À l'article 2, alinéa 1er, on n'aperçoit pas clairement ce qu'il y a lieu d'entendre précisément par les mots « peut également être réalisée ». Ces termes semblent suggérer que ce n'est pas nécessairement une équipe multidisciplinaire qui réalise l'évaluation, alors que la note au Collège réuni semble précisément induire le contraire, à savoir que seule une équipe multidisciplinaire évalue le handicap de l'enfant ⁷.

Interrogé à ce sujet, le délégué a précisé que les mots « peut également être réalisée » figurant à l'article 2, alinéa 1er, du projet font en premier lieu référence à la compétence des médecins du SPF Sécurité sociale en ce qui concerne les évaluations pour lesquelles une demande a été introduite avant le 1er janvier 2022 ou qui découlent d'une demande de révision ou de révision d'office. Il a également confirmé que les évaluations qui, en vertu de l'article 1er, alinéa 1er, du projet, relèveront de la compétence d'Iriscare, seront réalisées systématiquement par une équipe multidisciplinaire.

Dès lors que l'intention est ainsi de charger uniquement une équipe multidisciplinaire de l'évaluation relevant de la compétence d'Iriscare, le mot « également » prête à confusion et devrait être omis.

⁶ *Ibid.*

⁷ Voir notamment la note au Collège réuni, p. 1 : « Cette évaluation sera réalisée par une équipe multidisciplinaire » et p. 2 : « L'article 2 du projet prévoit le principe de l'évaluation multidisciplinaire. L'évaluation de la gravité des conséquences de l'affection de l'enfant sera réalisée par une équipe multidisciplinaire au sein d'Iriscare (...) ».

Dans la mesure où l'intention est d'indiquer que, durant la période de transition (comme dans le protocole), les demandes déjà introduites ou les révisions déjà entamées seront encore évaluées par un médecin, comme l'a confirmé le délégué, il est recommandé de régler sans ambiguïté ce point dans un alinéa distinct.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME